

Til § 45.

Ganske som Art. 54.

1ste Stykke svarer til L.'s § 17, 2det Stykke. De øvrige Bestemmelser er enten helt nye eller indeholder Ændringer i de gældende Regler, jfr. L.'s §§ 17, 1ste Stykke, og 20.

Til § 46.

Som L.'s § 20.

Til § 47.

Jfr. L.'s § 22; det foreslaas, at Kredslægen skal træffe de fornødne Forholdsregler med Hensyn til alt strandet Gods, ikke som nu alene med Hensyn til strandet Gods, hvis Indførelse er forbudt.

2. Forholdsregler ved Landgrænsen.

Til §§ 48 og 49.

Svarer til L.'s §§ 24 og 25, men er ændret og affattet overensstemmende med Art. 58, 59, 61 og 62.

Kredsen af Personer, der ved Landgrænsen kan holdes tilbage til Observation, er begrænset under Hensyn til Lægevidenskabens nuværende Kendskab til de paa-gældende Sygdomme og Faren for Overførelse af Smitte.

Løvrigt kan Rejsende, som kommer hertil over Landgrænsen, efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelser i Overensstemmelse med de i Konventionen givne Regler ligesom nu underkastes Eftersyn ved Ankomsten til Bestemmelsesstedet. Maksimum for Eftersynstidens Varighed er forhøjet (nu indtil 5 Dage efter Afrejsen fra det smittede Sted, efter Forslaget for Pest, Kolera, Gul Feber, Plettyfus og Kopper henholdsvis indtil 6, 5, 6, 12 og 14 Dage fra Ankomstdatoen).

Med Hensyn til § 48, sidste Stykke bemærkes, at der ifølge Art. 62 ved Landgrænsen ikke kan træffes Særforanstaltninger over for Udvandrere. Naar den til L.'s § 24, sidste Stykke, svarende Bestemmelse alligevel er bibeholdt, er det af Hensyn til eventuelle Udvandrere fra Lande, der ikke har tiltraadt Konventionen.

3. Foranstaltninger med Hensyn til Varer og Rejsegods.

Til § 50.

Bestemmelsen, der angaar Foranstaltninger med Hensyn til Varer og Rejsegods, som ankommer hertil over Land eller ad Søvejen, træder i Stedet for L.'s § 26 og er ganske overensstemmende med Konventionens Art. 17. I den gældende Lov er der en videre

Adgang til at træffe saadanne Foranstaltninger, herunder ogsaa til i et vist Omfang at forbyde Indførelse af Klude og brugt Linned, brugte Gangklæder og Klædningsstykker samt brugte Sengeklæder.

Hovedreglen efter Forslaget er den, at Indførelse af Varer og Rejsegods ikke kan forbydes, og at de Foranstaltninger, der kan bringes til Anvendelse, indskrænker sig til Desinfektion eller Rensning af nærmere opregnede Genstande. Det foreslaas overladt til Indenrigsministeren at træffe nærmere Bestemmelse om Foranstaltningernes Iværksættelse, herunder om, fra hvilke Omraader de paa-gældende Varer skal være kommet for at skulle anses for smittede eller mistænkt for at være smittede.

Til 3die Afsnit (Særlige Foranstaltninger mod andre Sygdomme end Pest, Kolera, Gul Feber, Plettyfus og Kopper, § 51):

Svarer til L.'s § 27. Uanset at der nu i Loven optages Specialbestemmelser vedrørende de tidligere nævnte fem Karantænesygdomme, som maa anses for de farligste og hyppigst forekommende, maa man anse det for nødvendigt, at der gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til efter Omstændighederne at træffe særlige Foranstaltninger ogsaa imod andre smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget. I Henhold til L.'s § 27, 2det Stykke, er saaledes udfærdiget kgl. Anordning af 3. Februar 1930 og 28. April 1931 angaaende Foranstaltninger mod henholdsvis Papegøjesyge og Dengue-Feber.

I denne Paragraf foreslaas optaget en ny Regel, hvorefter der over for andre smitsomme Sygdomme end de tidligere nævnte 5 Karantænesygdomme ogsaa kan træffes Bestemmelse om eventuel Destruktion af andre for Mennesker smitteførende Dyr end de i nærværende Lovforslag udtrykkelig nævnte.

Til 4de Afsnit (Lufttrafik, § 52):

Ny Bestemmelse. Paa Initiativ af det internationale Sundhedskontor i Paris er der i 1933 afsluttet en international Konvention angaaende Karantæneforanstaltninger over for Lufttrafikken. Hverken Danmark, Norge eller Sverige har ønsket at tiltræde nævnte Konvention, da man ikke for Tiden anser det paakrævet at træffe saadanne Foranstaltninger.

Det maa imidlertid anses for rimeligt, at der i en ny Karantænelov findes en Bestemmelse om, at der over for Lufttrafikken af